

Dosarul nr. 2ra-282/22
2-20115766-01-2ra-02032022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – A. Mardari
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, A. Malîi, I. Dutca

ÎNCHEIERE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea pe Acțiuni „Covis”, reprezentată de avocatul Andrei Rezuș,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Oleh Senchakovych împotriva Societății pe Acțiuni „Covis” și Irina Melnic cu privire la anularea ordinului de concediere, anularea ordinului de angajare în funcție, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru toată perioada absenței forțate de la lucru, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Covis”, s-a admis apelul declarat de către Oleh Senchakovych, s-a casat parțial hotărârea din 28 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre,

constată:

La data de 21 septembrie 2020 Oleh Senchakovych a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată, împotriva SA „Covis” și Irina Melnic, prin care a solicitat anularea ordinului de concediere, anularea ordinului de angajare în funcție a Irinei Melnic, restabilirea lui Oleh Senchakovych în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru și repararea prejudiciului moral. (f.d. 47-48, vol. I)

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că între SA „Covis” în calitate de angajator și Oleh Senchakovych în calitate de angajat/salariat la data de 03 ianuarie 2005 a fost încheiat contractul individual de muncă, în temeiul căruia la 03 ianuarie 2005 a fost emis ordinul nr.1k privind angajarea reclamantului în calitate de director adjunct al SA „Covis”.

La data de 16 septembrie 2020, prin intermediul serviciului poștal, a recepționat înscrisuri semnate din numele lui Ghennadi Jenenco, în calitate de director al SA „Covis”, și anume, ordinul nr. 2 din 29 iunie 2020 privind destituirea lui Oleh Senchakovych din funcția deținută de director adjunct al SA „Covis” și ordinul nr. 3 din 22 iulie 2020 privind numirea în această funcție a Irinei Melnic.

Cu ordinele emise de Ghennadi Jenenco în calitate de administrator al SA „Covis” nr. 2 din 29 iunie 2020 privind destituirea sa din funcția deținută de director adjunct al SA „Covis” și nr. 3 din 22 iulie 2020 privind numirea în această funcție a Irinei Melnic nu este de acord, acestea fiind contrare legii care urmează a fi anulate.

Reclamantul a indicat că actele juridice menționate nu au fost emise pe teritoriul Republicii Moldova, Ghennadi Jenenco fiind plecat din țară și potrivit celor indicate în procura din 18 iunie 2020, se află pe teritoriul SUA. Astfel, actele emise de Ghennadi Jenenco în afara teritoriului Republicii Moldova nu au nici o valoare juridică pe teritoriul Republicii Moldova, fără a fi cunoscut locul concret de emitere a acestor acte și fără a fi legalizate sau chiar supra legalizate în dependență de statul unde au fost emise în modul corespunzător, deoarece potrivit legislației civile naționale, valoare juridică pe teritoriul Republicii Moldova îl au doar actele juridice emise pe teritoriul Republicii Moldova, cu excepțiile prevăzute de lege, care în cazul dat, în opinia reclamantului, lipsesc.

Reclamantul a susținut că ordinul nr. 2 din 29 iunie 2020 privind destituirea sa din funcția deținută de director adjunct al SA „Covis” nu conține motivele de fapt concrete ce au servit temei de destituire din funcția deținută, fiind indicat în mod general ca motiv de concediere îndeplinirea necorespunzătoare și încălcarea sistematică a obligațiilor de serviciu, precum și ignorarea cerințelor legale înaintate de directorul SA „Covis”.

Consideră că aceste motive nu pot servi temei de concediere, deoarece sunt declarative și invocate în mod general, cu atât mai mult fiind inexistente, în acest sens lipsind vre-o anchetă sau cercetare de serviciu, lipsind și acte de constatare, care ar confirma cele menționate în ordin.

Un alt motiv de ilegalitate a ordinului nr. 2 din 29 iunie 2020 privind destituirea lui Oleh Senchakovych din funcția deținută de director adjunct al SA „Covis” este că, acesta nu conține temeiurile de drept, de concediere a salariatului, din această cauză fiind imposibil a constata în baza cărei norme și temei legal a fost concediat din funcția deținută.

Subsecvent ilegalității ordinului nr. 2 din 29 iunie 2020 privind destituirea lui Oleh Senchakovych din funcția deținută de director adjunct al SA „Covis”, acest fapt duce la vicierea, și respectiv, impune anularea ordinului nr. 3 din 22 iulie 2020 privind numirea în funcția de director adjunct al SA „Covis” a Irinei Melnic.

Totodată, reclamantul a menționat că, deoarece a fost ilegal eliberat din funcția deținută, angajatorul urmează să îi repare prejudiciile cauzate prin acțiunile sale ilegale, prejudiciu ce constă în achitarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă și a prejudiciului moral. Salariul urmează a fi calculat și achitat din cuantumul de 10 000 lei lunar, deoarece acest salariu a fost stabilit spre achitare de către angajator, fapt confirmat prin datele eliberate de CNAS.

De asemenea, a invocat că prin concedierea ilegală i-a fost cauzat daune morale, iar angajatorul urmează să repare acest prejudiciu estimat la suma de 30 000 lei.

Reclamantul Oleh Senchakovych a solicitat anularea ordinului nr. 2 din 29 iunie 2020 privind concedierea sa din funcția deținută de director adjunct al SA „Covis”, anularea ordinului nr. 3 din 22 iulie 2020 privind numirea în funcție de director adjunct a Irinei Melnic, restabilirea în funcția anterior deținută, de director adjunct al SA „Covis”, achitarea salariului pentru toată perioada absenței forțate de la muncă, reieșind din calculul salariului în cuantum de 10 000 lei lunar, repararea prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei, compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 28 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial acțiunea depusă de către Oleh Senchakovich.

S-a anulat ordinul nr. 2 din 29 iunie 2020 emis de SA „Covis” privind concedierea lui Oleh Senchakovich din funcția de director adjunct.

S-a restabilit Oleh Senchakovich în funcția de director adjunct al SA „Covis”.

S-a încasat de la SA „Covis” în beneficiul lui Oleh Senchakovich salariul mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 29 iunie 2020 până la data emiterii hotărârii calculat conform normelor Hotărârii Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004.

În partea solicitărilor privind anularea ordinului nr. 3 din 22 iulie 2020 emis de SA „Covis” și compensarea prejudiciului moral s-a respins ca fiind neîntemeiate.

S-a încasat din contul SA „Covis” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 300 lei. (f.d. 120, 142-151, vol. I)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de fond a reținut că SA „Covis” nu a administrat careva probe care ar demonstra că Oleh Senchakovich a comis careva încălcări ale legislației muncii sau a obligațiilor sale funcționale, iar din probele anexate la referință nu rezultă nemijlocit săvârșirea abaterilor disciplinare.

De asemenea s-a menționat că SA „Covis” nu a prezentat careva acte interne care ar confirma obligațiile funcționale ale directorului adjunct al SA „Covis”, fie acte care ar dovedi împuternicirile ce au fost delegate lui Oleh Senchakovich, și anume, fișa de post, ordine interne, regulamente, procuri. Totodată, reprezentantul SA „Covis” nu a putut oferi careva argumentări asupra activității SA „Covis”, în special când au fost convocate adunările generale a acționarilor și dacă au fost întocmite și aprobate rapoartele de activitate ale societății, dacă există o comisie de cenzori, dacă a fost efectuat un audit al activității societății pe acțiuni. La fel nu au fost administrate careva probe că a existat o procedură disciplinară în privința lui Oleh Senchakovich în care acestuia să-i fi fost oferit dreptul să depună explicații asupra încălcărilor pretinse.

În continuare, instanța de fond a relevat că în cazul în care se emite un ordin de concediere a angajatului, acest ordin urmează nu doar să conțină o motivare suficientă a circumstanțelor care au dus la concedierea angajatului, ci și să facă o referință la norma de drept, în speță litera articolului 86 din Codul muncii, condiție care nu a fost respectată în ordinul nr. 2 a directorului SA „Covis” Ghennadi Jenenco din 29 iunie 2020.

În consecință, instanța de fond a ajuns la concluzia că este întemeiată și urmează a fi admisă solicitarea lui Oleh Senchakovich privind anularea ordinului nr.

2 a directorului SA „Covis” Ghennadi Jenenco din 29 iunie 2020, prin care Oleh Senchakovich a fost concediat din funcția de director adjunct al SA „Covis”.

Subsecvent, s-a ajuns la concluzia că este întemeiată și cerința de restabilire a lui Oleh Senchakovich în funcția deținută anterior și încasarea în beneficiul lui Oleh Senchakovich a salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 29 iunie 2020 până la data emiterii hotărârii calculat conform normelor Hotărârii Guvernului RM nr. 426 din 26 aprilie 2004.

Cât privește solicitarea privind anularea ordinului nr. 3 din 22 iulie 2020 emis de SA „Covis”, prin care a fost numită în funcția de director adjunct Irina Melnic, instanța a considerat că această cerință este neîntemeiată, ori nu au fost administrate careva probe sau invocate careva argumente plauzibile ce ar confirma ilegalitatea acestui ordin.

În partea ce ține de solicitarea formulată de Oleh Senchakovich privind compensarea prejudiciului moral, prima instanță a reținut că în conținutul cererii de chemare în judecată nu se regăsește absolut nici o argumentare asupra faptului existenței unui prejudiciu moral și cum acesta s-a manifestat, ori art. 90 alin. (2) și (3) din Codul muncii cu toate că prevede posibilitatea compensării prejudiciului moral, totuși reclamantului îi revine o obligație pozitivă nu doar declarativ de a-l solicita, ci și de a oferi cel puțin o motivare a temeiurilor apariției și însăși existenței prejudiciului moral, modului în care acesta s-a manifestat și întinderii acestuia, obligație ce nu a fost realizată.

Prin încheierea din 04 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins cererea de corectare a erorilor din hotărârea din 28 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oleh Senchakovich împotriva SA „Covis” și Irina Melnic cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată ca fiind neîntemeiată. (f.d. 129-130, vol. I)

Prin încheierea din 01 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a declarat inadmisibilă cererea depusă de către Oleh Senchakovich privind explicarea hotărârii din 28 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea depusă de către Oleh Senchakovich împotriva SA „Covis” și Irina Melnic cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial. (f.d. 157-158, vol. I)

Cu apel, depus în termenul prevăzut la articolul 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, hotărârea din 28 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost contestată de către reclamantul Oleh Senchakovich și de către pârâta SA „Covis”.

Prin decizia din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către SA „Covis”.

S-a admis apelul declarat de către Oleh Senchakovich.

S-a casat parțial hotărârea din 28 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea prejudiciului moral și încasării salariului pentru toată

perioada lipsei forțate de la serviciu, cu calcularea acestuia potrivit Hotărârii Guvernului nr. 426 din 26 aprilie 2004 și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care:

S-a încasat de la SA „Covis” în beneficiul lui Oleh Senchakovych suma de 172 216,66 lei cu titlu de salariu pentru toată perioada lipsei forțate de la lucru, cu calcularea și reținerea sumelor obligatorii la bugetul public și bugetul asigurărilor sociale și suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest hotărârea s-a menținut.

S-a încasat din contul SA „Covis” taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 5266,50 lei.

S-a respins recursul declarat de Oleh Senchakovych împotriva încheierii din 04 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a respins cererea cu privire la corectarea erorii și împotriva încheierii din 01 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a respins cererea privind explicarea modului de executare a hotărârii judecătorești.

S-au menținut încheierile din 04 ianuarie 2021 și din 11 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 105-106, 107-120, vol. II)

Instanța de apel a conchis ca fiind justă concluzia instanței de fond cu privire la anularea ordinului nr. 2 din 26 iunie 2020 privind concedierea lui Oleh Senchakovych din funcția deținută de director adjunct al SA „Covis” și restabilirea la funcția anterior deținută, deoarece angajatorul nu a demonstrat prin nici o probă comiterea din partea angajatului a căror-va încălcări de serviciu sau nerespectarea de către acesta a obligațiilor de serviciu.

Cu referire la pretenția lui Oleh Senchakovych privind repararea prejudiciului moral pentru concedierea ilegală, instanța de apel a ajuns la concluzia că este întemeiată pretenția reclamantului/apelantului, ori prin concedierea ilegală ultimul a suferit daune morale, fiindu-i cauzat disconfort psihologic, fiind supus unui stres și griji, iar suma de 10 000 lei este suficientă și echitabilă, care corespunde gravității încălcării comise.

De asemenea, instanța de apel a notat că cel vinovat, în cazul dat SA „Covis” în calitate de angajator, nu se poate apăra prin invocarea încălcărilor și ilegalităților comise de sine, și anume, în cazul concret, prin neachitarea salariului angajatului său, încercând astfel să demonstreze că părțile au convenit la plata unui salariu flotant. Respectiv, este temeinică pretenția înaintată de Oleh Senchakovych privind încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă în mărime de 10 000 lei lunar, mărimea salariului fiind confirmată prin informația eliberată de Casa Națională de Asigurări Sociale. Totodată, având în vedere că, Oleh Senchakovych nu a fost restabilit, de facto, în funcția deținută și nu i-a fost achitat salariul pentru toată această perioadă, aplicând dispozițiile art. 153 din Codul de executare, instanța de apel a dispus încasarea salariului pentru perioada din data concedierii ilegale și până la data pronunțării deciziei de către instanța de apel, în sumă totală de 172 216,66 lei, cu calcularea și reținerea sumelor obligatorii la bugetul public și bugetul asigurărilor sociale, ori în cadrul examinării cauze în ordine de apel, reprezentantul angajatorului nu a negat că Oleh Senchakovych nu a fost restabilit în funcție și nu i s-a achitat salariul.

La 05 februarie 2022 SA „Covis”, reprezentată de avocatul Andrei Rezuș, a declarat recurs, iar la data de 19 aprilie 2022 a declarat recurs suplimentar, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 28 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii depusă de către Oleh Senchakovych, iar în cazul în care instanța de recurs nu va considera necesar soluționarea fondului cauzei, remiterea cauzei la rejudecare pentru corectarea erorilor comise. (f.d. 124-128, vol. II)

În motivarea recursului a invocat că actele judecătorești contestate sunt ilegale și neîntemeiate, adoptate cu încălcarea normelor de drept material, prin faptul că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea, au apreciat arbitrar probele și au comis încălcări care au dus la soluționarea greșită a cauzei.

De asemenea, reprezentantul recurentei a indicat că instanța de fond nu a respectat principiul egalității armelor în proces, ori prin demers, s-a solicitat prezentarea contractului individual de muncă încheiat între părțile litigante la care s-a făcut trimitere în ordinul de angajare, iar angajatul invocând lezarea drepturilor sale trebuia să-l prezinte.

Referitor la admiterea pretenției de încasare a salariului, care a fost stabilit în mărime de 10 000 lei, consideră că instanțele neîntemeiat au luat în calcul extrasul prezentat de la Casa Națională de Asigurări Sociale pentru perioada anilor 2011-2020, ori această informație atestă doar ce salariu a fost raportat la CNAS, însă nu care salariu a fost stabilit.

În conformitate cu articolul 433 lit. a1), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Completul constată că, în speță, cererea de recurs este îndreptată împotriva deciziei din 08 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. De asemenea, aceasta este depusă de către Societatea pe Acțiuni „Covis”, reprezentată de avocatul Andrei Rezuș, care are calitatea procesuală de pârât și este îndreptățită să o conteste, nefiind depusă repetat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 08 decembrie 2021.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a fost expediată în adresa reprezentantului recurentei SA „Covis”, avocatul Andrei Rezuș la data de 24 ianuarie 2022 prin poșta electronică. (f.d. 121, vol. II)

Astfel, recursul declarat la 05 februarie 2022 de către SA „Covis”, reprezentată de avocatul Andrei Rezuș, este în termen.

La 02 martie 2022 și la 28 aprilie 2022 Curtea Supremă de Justiție a notificat lui Oleh Senchakovych copia recursului motivat și recursul suplimentar depuse de

către SA „Covis”, explicându-i dreptul de a depune referință asupra criticilor formulate în recurs. (f.d. 142, 145 vol. II)

La 04 aprilie 2022 Oleh Senchakovych, reprezentat de avocatul Sergiu Russ, a depus referință solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil, deoarece argumentele recurente SA „Covis” nu se încadrează în limitele stabilite în art. 432 din Codul de procedură civilă.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de către Societatea pe Acțiuni „Covis”, reprezentată de avocatul Andrei Rezuș, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Covis”, reprezentată de avocatul Andrei Rezuș, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Societatea pe Acțiuni „Covis”, reprezentată de avocatul Andrei Rezuș, și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Covis”, reprezentată de avocatul Andrei Rezuș, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Covis”, reprezentată de avocatul Andrei Rezuș, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas